

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

26 APRIL 1956.

WETSVOORSTEL

tot oprichting van een Belgische Emigratiedienst.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uit de beweging der Belgische bevolking over het jaar 1954 blijkt dat er, in de loop van hetzelfde jaar, 10.034 medeburgers naar andere landen uitgeweken zijn.

Deze emigranten vetrokken naar :

Belgisch Congo	4.600
Frankrijk	1.601
Canada	836
U. S. A.	601
Nederland	535
Duitsland	427
Engeland	257
Gr. H. Luxemburg	244
Andere landen	933

Volgens inlichtingen van de Emigratiediensten der Canadese Ambassade zijn er steeds tamelijk veel Belgen naar Canada uitgeweken. De cijfers zijn de volgende :

van 1926 tot 1930	6.847
van 1931 tot 1935	381
van 1936 tot 1940	626
van 1940 tot 1945	135
van 1946 tot 1950	4.094
van 1951 tot 1954	5.429

Op onze parlementaire vraag van 10-11-1953 werd geantwoord dat de uitwijking naar Canada bedroeg :

over 1948 : 1.071 personen;
over 1949 : 714 personen;
over 1950 : 457 personen;
over 1951 : 2.638 personen;
over 1952 : 1.349 personen.

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

26 AVRIL 1956.

PROPOSITION DE LOI

portant création d'un Office Belge de l'Emigration.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le mouvement de la population belge au cours de l'année 1954 révèle que, pendant ladite période, 10.034 de nos concitoyens ont émigré vers d'autres pays.

Ces émigrants se répartissent comme suit :

Congo belge	4.600
France	1.601
Canada	836
Etats-Unis	601
Pays-Bas	535
Allemagne	427
Angleterre	257
Grand-Duché de Luxembourg	244
Autres pays	933

D'après les renseignements fournis par les services de l'émigration de l'ambassade du Canada, bon nombre de Belges ont, de tout temps, émigré au Canada. Les chiffres sont les suivants :

de 1926 à 1930	6.847
de 1931 à 1935	381
de 1936 à 1940	626
de 1940 à 1945	135
de 1946 à 1950	4.094
de 1951 à 1954	5.429

A notre question parlementaire du 10 novembre 1953, il a été répondu que l'émigration à destination du Canada portait sur :

1.071 personnes en 1948.
714 personnes en 1949.
457 personnes en 1950.
2.638 personnes en 1951.
1.349 personnes en 1952.

Uit deze gegevens blijkt voldoende dat er in ons land een ruime belangstelling bestaat voor emigratie. Zulks kwam ten andere ook zeer klaar tot uiting op het 35^e Weekend van de Stichting Lodewijk de Raet, dat op 16^e en 17^e oktober 1954 gehouden werd te Lier over « Het Probleem der Emigratie ».

Rekening houdend met deze toestand is men algemeen van oordeel dat het koninklijk besluit van 25 februari 1924, dat de landverhuizing in ons land regelt, niet meer aangepast is aan de vereisten van onze tijd. Het volstaat immers niet een uiterst negatieve houding aan te nemen, wanneer wij moeten vaststellen dat jaarlijks zoveel landgenoten, meestal om redenen van economische aard, uitwijken.

Wij mogen al deze medeburgers niet laten vertrekken zonder de nodige voorbereiding en voldoende bescherming, soms het avontuur tegemoet, maar zeker met al de risico's die aan een emigratie vastzitten.

Laten wij maar even overwegen wat er ter zake in Nederland verricht wordt, waar er sinds jaren een emigratiedienst bestaat, die samen werkt met de vrije organisaties, tot grote voldoening der belanghebbenden.

Zonder de emigratie te willen aanmoedigen, moet men toch aannemen dat ook de Belgische Staatsburger zijn persoonlijkheid moet kunnen ontwikkelen, en dat hij dienstvolgens moet kunnen werken en leven waar hij wil. Emigratie blijft toch een algemeen menselijk recht?

Waar het voor de mens het enig middel wordt om zijn bestaan te verzekeren, of om de zedelijke en economische grondslagen ervan te waarborgen, wordt dit probleem nog scherper gesteld.

Dit natuurlijk recht van de mens moet door de Staat beschermd worden, juist omdat deze tot taak heeft het algemeen welzijn na te streven en te helpen tot stand komen.

* * *

Sinds jaren voelt men in eigen land nood aan een klaar en duidelijk inzicht, over het emigratieprobleem. Waarom angstvallig zwijgen over een vraagstuk van algemene bekendheid? Zou het niet veel meer verantwoord zijn een positieve houding aan te nemen en alle nodige voorlichting en leiding te verstrekken?

Zulks is hoegenaamd geen propaganda voor uitwijking, maar integendeel het betrachten om veel teleurstellingen en ontgoochelingen te voorkomen.

Ouders klagen steen en been omdat zij geen uitkomst zien voor hun kinderen.

Wij kennen een bestendige en structurele werkloosheid in ons land. De testen van de beroepsoriëntering kunnen een degelijke richting aanduiden voor de beroepskeuze. Onze vakscholen zijn talrijk, en thans zo ingericht en geoutilleerd, dat zij aan deze jongeren die op een atelier of op een fabriek willen arbeiden een kans moeten bieden zich tot geschoolde vaklui op te werken. En toch, hoevelen moeten hier niet blijven wachten op de passende betrekking?

Aan de jongeren uit middenstand en burgerij worden weinig kansen geboden. De tijd is voorbij dat men, met een diploma van Middelbaar Onderwijs bijna zeker kantoorbediende kon worden of in de administratie kon dienst nemen. De sollicitanten zijn veel talrijker dan het aantal te begeven plaatsen. Zelfs hij, die een Hogeschooldiploma op zak heeft, kan nog heel wat weg afleggen, vooraleer de deur voor hem geopend wordt.

En wijst het recent sociaal onderzoek van de boerenjeugd er niet op, dat wij in het Vlaamse land alleen reeds circa 35.000 hoeven te kort hebben, om zoveel jonge en levenskrachtige mensen in de mogelijkheid te stellen om een gezin te stichten en een bedrijf te beginnen. Het te

Ces chiffres démontrent qu'il existe dans notre pays un vif intérêt pour l'émigration. Le 35e week-end de la Fondation Lodewijk de Raet, tenu les 16 et 17 octobre 1954 à Lierre, et consacré au problème de l'émigration, en fut une nouvelle preuve.

Etant donné cette situation, on estime généralement que l'arrêté royal du 25 février 1924 concernant l'émigration ne répond plus aux exigences de notre époque. En effet, il ne suffit pas d'adopter une attitude purement négative en présence de la constatation que tant de nos concitoyens émigrent chaque année, le plus souvent pour des raisons d'ordre économique.

Nous ne pouvons pas laisser partir nos concitoyens sans la préparation nécessaire et sans protection suffisante, parfois vers l'aventure, mais certainement avec tous les risques que comporte l'émigration.

Il suffit de considérer ce que, dans ce domaine, font les Pays-Bas, où il existe depuis des années un service de l'émigration, qui collabore avec les organisations libres, à la grande satisfaction des intéressés.

Sans vouloir favoriser l'émigration, il faut reconnaître que le citoyen belge également doit pouvoir développer librement sa personnalité et que, par conséquent, il doit pouvoir travailler et vivre là où il le désire. En effet, l'émigration reste un droit universel de l'homme?

Lorsqu'il devient pour l'homme l'unique moyen d'assurer son existence ou d'en assurer les fondements moraux et économiques, le problème se pose avec plus d'acuité encore.

L'Etat se doit de protéger ce droit naturel de l'homme, précisément parce qu'il a pour mission de poursuivre et de favoriser le bien-être général.

* * *

Depuis des années, notre pays devrait pouvoir se faire une opinion claire et précise du problème de l'émigration. Pourquoi dissimuler un problème de notoriété publique? Ne serait-il pas plus justifié d'adopter une attitude positive et de fournir toutes les informations et directives nécessaires?

Cela ne constituerait nullement de la propagande en faveur de l'émigration, mais au contraire le souci de prévenir bien des déceptions et désillusions.

Des parents se lamentent de n'entrevoir, pour leurs enfants, aucune possibilité d'avenir.

Dans notre pays il existe un chômage structurel permanent. Les « tests » de l'orientation professionnelle peuvent contribuer grandement au choix d'une profession. Nos écoles professionnelles sont nombreuses et actuellement organisées et outillées de façon à permettre aux jeunes gens désireux de travailler dans un atelier ou dans une fabrique de devenir des ouvriers qualifiés. Et cependant, combien d'entre eux ne doivent-ils pas attendre indéfiniment un emploi convenable?

Peu de possibilités s'offrent aux jeunes gens appartenant aux classes moyennes et à la bourgeoisie. Les temps sont révolus où, avec un diplôme de l'enseignement moyen, on était quasi certain de devenir employé de bureau ou d'entrer dans l'administration. Les candidats sont bien plus nombreux que le nombre d'emplois vacants. Même le porteur d'un diplôme universitaire peut être astreint à bien des démarches avant d'être casé.

Une récente enquête sociale concernant la jeunesse rurale ne révèle-t-elle pas que, rien qu'en pays flamand, il manque quelque 35.000 fermes pour permettre à tant de personnes jeunes et énergiques de se marier et de commencer une exploitation. Le manque de terres disponibles constitue le

kort aan grond is het drama van de landelijke bevolking, dat zeer zwaar drukt op heel deze sociale groep.

Wij hebben de plicht ons te bekommeren om de toekomst van ons volk, wij moeten ondernemende jonge mensen een helpende hand reiken, en wanneer emigratie voor enkelen zou mogelijkheden bieden moet opbouwend werk geleverd worden.

* * *

Het welzijn van deze personen, die de begeerte uitdrukken naar het buitenland uit wijken, dient door de overheid behartigd te worden.

De Staat moet de private sociale organismen steunen, die voorlichting verstrekken over emigratie. Hij moet er echter tevens over waken dat alle voorlichting belangloos en objectief weze.

Voor de kandidaat-emigranten, die niet aanleunen bij een sociale groepering, moet er naar gezocht worden opdat het Ministerie van Buitenlandse Zaken, langs een op te richten emigratiedienst, dezelfde voorlichting zou kunnen geven.

Deze schikking wordt een noodzakelijkheid, om een vaste lijn en een leiding uit te bouwen in zake emigratie.

Anders blijft elk zijn eigen weg gaan en zijn eigen mening behouden, met het gekende resultaat : onwetendheid, onbetrouwbaarheid, onjuiste gegevens, en als slot-som « bedrogen en ontgoochelde Belgen ».

Mocht de emigratie in ons land positief behandeld worden, dan zouden onze uitwijkelingen hiervoor dankbaar zijn, en de « beste ambassadeurs van hun land » worden.

drame de la population rurale et grève lourdement l'ensemble de ce groupe social.

Nous avons le devoir de nous préoccuper de l'avenir de notre population, nous devons de tendre une main secourable aux jeunes gens entreprenants et, là où l'émigration peut offrir des possibilités à certains, il convient de faire œuvre constructive.

* * *

Les autorités doivent veiller au bien-être de tous ceux qui désirent émigrer.

L'Etat doit venir en aide aux organismes sociaux privés qui fournissent des renseignements au sujet de l'émigration. Il doit veiller en outre à ce que tout renseignement soit donné de façon désintéressée et objective.

Pour les candidats-émigrants n'appartenant pas à un groupement social, le Ministère des Affaires étrangères devrait fournir par l'entremise d'un service de l'émigration à créer, les mêmes renseignements.

Cette mesure est indispensable en vue de l'établissement des normes et d'une politique en matière d'émigration.

Sans cela, chacun continuera à suivre sa propre voie tout en gardant ses opinions personnelles, avec le résultat bien connu : ignorance, incertitude, informations inexactes, et comme bilan « des Belges dupés et déçus ».

Si notre pays devait adopter une politique positive en matière d'émigration, nos émigrants nous en sauraient gré et deviendraient les « meilleurs ambassadeurs de leur pays ».

A. DE NOLF.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken wordt een afzonderlijke dienst opgericht, genaamd : De Belgische Emigratiedienst.

Art. 2.

Deze dienst heeft voornamelijk tot doel :

- a) het verzamelen en bijhouden van alle gegevens en statistieken over de uitwijking van Belgen;
- b) het aanleggen van kontakten met alle landen, welke voor immigratie van Belgen in aanmerking komen;
- c) het oprichten van een centrum voor ontvangst, hulp, en bijstand aan landgenoten, in ieder land waar er toekomst is voor Belgen;
- d) het helpen en het steunen van de vrije sociale organismen, welke voorlichting geven over emigratie, en de eventuele voorwaarden van subsidiering bepalen;
- e) het kosteloos verschaffen van alle nodige voorlichting en opleiding aan de Belgische kandidaat-emigranten, welke geen beroep doen op de diensten der vrije organismen. Hiertoe kunnen kursussen ingericht worden en bekwaamheidstesten afgenomen.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Au ministère des Affaires étrangères, il est créé un service distinct, dénommé : Office belge de l'Emigration.

Art. 2.

L'objet principal de ce Service est :

- a) de rassembler et de tenir à jour tous renseignements et statistiques sur l'émigration de Belges;
- b) d'établir des contacts avec tous les pays susceptibles de recevoir des émigrants belges;
- c) de créer, dans chaque pays offrant aux Belges des possibilités d'avenir, un centre d'accueil, d'aide et d'assistance pour nos compatriotes;
- d) d'apporter aide et concours à tous les organismes sociaux libres qui fournissent des informations relatives à l'émigration et de déterminer les conditions éventuelles de l'octroi de subsides;
- e) de procurer gratuitement tous les renseignements et toute la préparation nécessaires aux candidats-émigrants belges ne faisant pas appel aux services des organismes libres. Dans ce but, des cours et des « tests » de capacité seront organisés.

Art. 3.

Voor het uitwerken van de taak, omschreven in artikel 2, kan de Belgische Emigratiedienst op voorstel van de Minister of uit eigen beweging, het advies inwinnen van een Raad die tot dit doel wordt opgericht.

Art. 4.

De Minister van Buitenlandse Zaken wordt belast met de uitvoering van deze wet.

Art. 3.

Pour l'exécution de la mission définie à l'article 2, l'Office Belge de l'Emigration pourra, sur proposition du Ministre ou de sa propre initiative, demander l'avis d'un Conseil à créer à cet effet.

Art. 4.

Le Ministre des Affaires Etrangères est chargé de l'exécution de la présente loi.

A. DE NOLF,
A. DE VLEESCHAUWER,
L. DELWAIDE,
A. DE CLERCK,
J. VAN DEN EYNDE,
J. STEPS.
